

Folketingets Kommunaludvalg

Sagsnr.
2013-06718

Doknr.
86873

Dato
23-04-2013

Folketingets Kommunaludvalg har d.9. april 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 4(L 188) til økonomi- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmålnr. 4:

”Vil ministeren redegøre for, hvordan frikommuneforsøget omkring tvangsflytninger af beboere i botilbud adskiller sig fra de muligheder, som kommunerne allerede har i dag via servicelovens § 129?”

Svar:

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Social- og Integrationsministeriet oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

”Den foreslåede bestemmelse i frikommunelovforslagets § 27 e indeholder hjemmel til, at social- og integrationsministeren kan godkende frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om, at beboere i botilbud til længerevarende ophold, jf. servicelovens § 108, skal fraflytte i tilfælde, hvor de betingelser, der fremgår af bestemmelsen, er opfyldt.

Servicelovens § 129 omfatter kun personer med betydeligt og varigt nedsat psykisk funktionsevne, der får personlig og praktisk hjælp m.v. efter serviceloven, og som ikke samtykker i, at de skal flyttes til et bestemt botilbud efter serviceloven mv.

Personer, der på grund af deres nedsatte psykiske funktionsevne ikke kan give informeret samtykke, er omfattet af servicelovens § 129. Personkredsen for den foreslåede bestemmelse i frikommunelovforslagets § 27 e er ikke begrænset til denne personkreds.

Formålet med at træffe beslutning om - og gennemføre en flytning i medfør af servicelovens § 129 - er hensynet til, at den pågældende borger kan modtage den nødvendige omsorg, pasning og pleje mv.

I modsætning til servicelovens § 129 er formålet med den foreslåede bestemmelse i frikommunelovforslagets § 27 e at give hjemmel til at flytte en borger, der ikke længere må anses at have behov for omfanget af den service, der er tilknyttet det pågældende botilbud.”

Med venlig hilsen
Margrethe Vestager